

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันจะแตกต่างไปจากศตวรรษที่ผ่านมาอย่างมาก เนื่องจากจะเป็นการก้าวข้ามไปสู่ยุคใหม่ที่เรียกกันว่า “โลกไร้พรมแดน” และ “ยุคข้อมูลข่าวสาร” การแข่งขันในสังคมโลกจะทำให้แต่ละภูมิภาคมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และเทคโนโลยี เป็นการเปลี่ยนแปลงที่จะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในอดีต (รุ่ง แก้วแดง, 2541 : 1)

สังคมปัจจุบันอยู่ในยุคเปลี่ยนผ่านจากสังคมที่ให้ความสำคัญกับสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือสังคมที่มีสารสนเทศเป็นฐาน (Information-based Society) มาเป็นสังคมที่ให้ความสำคัญกับความรู้ คือมีความรู้เป็นฐานหรือที่เรียกว่า สังคมฐานความรู้ (Knowledge-based Society) (อัญญาณี คล้ายสุบรรณ, 2550 : 1) สอดคล้องกับ ม.ร.ว.นงนารถ ชมพูนุท (2546 : 25) มองว่า สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งความรู้ (Knowledge-based Society) มากขึ้น ทำให้ต้องตื่นตัวกับโอกาสของการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศและความรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย ตลอดจนทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ควบคู่กับการสร้างภูมิคุ้มกันภัยคุกคามและผลกระทบทางลบที่มากับโลกาภิวัตน์

ในยุคของเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based Economy) ความรู้เป็นทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ แต่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับองค์กร องค์กรจึงจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ให้โดดเด่นอันเป็นต้นทุนที่สำคัญขององค์กรเพื่อความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน และเพิ่มคุณค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้า (กิริติยศยิ่งยง, 2549 : 3) สอดคล้องกับบุญดี บุญญากิจ และคณะ (2548 : 6-7) ที่กล่าวว่า การที่องค์กรจะอยู่รอดในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ได้นั้น จะต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ การแข่งขันในเชิงขนาด (Scaled-based Competition) เป็นการแข่งขันที่ต้องใช้ความเร็ว (Speed-based Competition) ต้องสร้างความได้เปรียบด้านการผลิตโดยอาศัยสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Assets) เช่น ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ เทคโนโลยี มากขึ้นกว่าการใช้สินทรัพย์ที่จับต้องได้ (Tangible Assets) เช่น อาคาร เครื่องจักร อุปกรณ์สำนักงาน นอกจากนี้ยังต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative-based) มากกว่าใช้ทุน (Capital-based) และให้ความสำคัญ

กับลูกค้ามากกว่าการมุ่งเน้นที่การผลิต นอกจากนี้ ประพนธ์ ฝาสุยเอียด (2549 : 15-16) อธิบายว่าการเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจใหม่ (New Economy) เป็นเศรษฐกิจของสังคมที่ใช้ความรู้เป็นฐาน ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ที่อยู่ในตัวผู้ปฏิบัติงาน “Human Capital” กลายเป็น “ต้นทุน” ที่สำคัญ องค์การที่ต้องการประสบความสำเร็จจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องสามารถดึงศักยภาพของคนแต่ละคนออกมาได้อย่างเต็มที่ ในปัจจุบันเริ่มมีการให้ความสำคัญกับสิ่งที่เรียกว่า “ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property)” มีความพยายามที่จะตีค่าสิ่งเหล่านี้ให้ปรากฏออกมาทางบัญชี ในรูปของสินทรัพย์ที่ไม่สามารถจับต้องได้

องค์การจึงต้องมีการพัฒนาเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถดำรงอยู่และก้าวต่อไปสู่ศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมั่นคง อันเป็นที่มาของแนวคิดต่าง ๆ ที่แพร่หลายในปัจจุบัน ได้แก่ การปรับกระบวนการทำงาน (Re-Engineering) การบริหารคุณภาพทั้งองค์การ (Total Quality Management หรือ TQM) จนมาถึงแนวคิดการจัดการความรู้ (Knowledge Management) และการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization หรือ LO) อันเป็นแนวคิดทางการจัดการร่วมสมัยที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบัน (เจษฎา นกน้อย, 2552 :1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดความหมายของการศึกษาไว้ในมาตรา 4 “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต นอกจากนี้ยังได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 6 ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 11 ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ ได้อย่างถูกต้องรวดเร็วและเหมาะสมต่อสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัด ให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ, 2546 : 14) แต่สภาพการจัดการศึกษาของไทยยังไม่สอดคล้องกับสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในยุคข้อมูลข่าวสาร และ

ไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากวิกฤตทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาทางด้านสังคมที่มีอยู่มากมาย ส่งผลต่อการจัดการศึกษาของไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ รุ่ง แก้วแดง (2541 : 1-2) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาที่คตินั้นจะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี แต่การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล สังคม และประเทศ ยิ่งเมื่อต้องเผชิญกับกระแสความคาดหวังของสังคมที่จะให้การศึกษาที่มีบทบาทในการเตรียมคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในสังคมโลกด้วยแล้ว ก็ยิ่งเห็นความสับสน ความล้มเหลว และความล่าช้าที่เป็นปัญหาของการศึกษามากขึ้น ทำให้กล่าวได้ว่า การศึกษาของไทยกำลังตกอยู่ในภาวะวิกฤตอย่างยิ่ง เหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากว่าประเทศไทยไม่เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ขาดการจัดการความรู้ที่เป็นระบบ เกิดความล้มเหลวในทางปฏิบัติ ไม่สนองความต้องการตามเป้าหมายขององค์กรที่แท้จริง ส่วนหนึ่งเกิดความเชื่อที่ผิดพลาด นำเอาการจัดการความรู้เป็นเป้าหมาย โดยแท้ที่จริงแล้วการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมาย อันได้แก่ เป้าหมายของการพัฒนางาน คน และองค์กร ไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (วิจารณ์ พานิช, 2548 : 16)

จากที่กล่าวมา เห็นได้ว่าการพัฒนาองค์กรใด ๆ โดยเฉพาะสถานศึกษาซึ่งเป็นองค์กรทางการศึกษาที่ควรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยิ่งกว่าองค์กรประเภทใด ๆ นั้น เป็นแนวคิดที่น่าสนใจ นำศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อการเสริมสร้างและขยายองค์ความรู้ และเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาหรือสังคมโดยรวม

การพัฒนาสถานศึกษาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นการบริหารจัดการคุณภาพของการศึกษา ซึ่งคุณภาพเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของทุกองค์กร ผู้บริหารจะต้องสร้างให้ได้ด้วยการสร้างคนให้มีความรู้ สร้างความรู้ทั้งความรู้ฝังลึกและความรู้ชัดแจ้ง ให้มีการจัดการความรู้ในองค์กรและนำมาถ่ายทอดเพื่อพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (กรมวิชาการ, 2544 : 31) ดังนั้นการจัดการความรู้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการนำมาประยุกต์ใช้กับสถานศึกษาในปัจจุบัน แต่การจัดการความรู้ของสถานศึกษาในปัจจุบันนั้นยังไม่เป็นระบบ ส่งผลให้ความรู้ที่มีอยู่กระจัดกระจาย ไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างคุ้มค่า ทำให้สถานศึกษาขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะสถานศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 เป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งครูที่มีความรู้และประสบการณ์ได้ย้ายออกจากพื้นที่เป็นจำนวนมาก และได้นำความรู้และประสบการณ์ดังกล่าวติดตัวไปด้วย ดังนั้นวิธีการที่จะช่วยแก้ไขปัญหากับความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไว้ให้คงอยู่นั้น จึงจำเป็นต้องมีการจัดการความรู้เหล่านั้นให้เป็นระบบ มีความต่อเนื่อง และสามารถนำ

ความรู้ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด การสนับสนุนและส่งเสริมทางด้านการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาสังคม และประเทศชาติต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและเปรียบเทียบ การจัดการความรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปัตตานี เขต 1 ตามกระบวนการจัดการความรู้ 7 ด้าน (บุญดี บุญญาภิจ และคณะ, 2548 : 54) คือ 1) ด้านการค้นหาความรู้ 2) ด้านการสร้างและแสวงหาความรู้ 3) ด้านการจัดการความรู้ให้เป็น ระบบ 4) ด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้ 5) ด้านการเข้าถึงความรู้ 6) ด้านการแบ่งปัน แลกเปลี่ยนความรู้ และ 7) ด้านการเรียนรู้ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงสถานศึกษาในการจัดการความรู้ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล รวมทั้ง เป็นการส่งเสริมให้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการความรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติการจัดการความรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติการจัดการความรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษา วิทยฐานะ ประสพการณ์การเป็นครู และการได้รับการอบรมการจัดการความรู้ต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการความรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปัตตานี เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการจัดการความรู้แตกต่างกัน

2. ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีวิทยฐานะต่างกัน มีการจัดการความรู้แตกต่างกัน

3. ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีประสบการณ์การเป็นครูต่างกัน มีการจัดการความรู้แตกต่างกัน

4. ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ได้รับการอบรมการจัดการความรู้ต่างกัน มีการจัดการความรู้แตกต่างกัน

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการความรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ผู้วิจัยคาดว่าจะได้ประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้ทราบการจัดการความรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ในด้านการค้นหาความรู้ ด้านการสร้างและแสวงหาความรู้ ด้านการจัดการความรู้ให้เป็นระบบ ด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้ ด้านการเข้าถึงความรู้ ด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และด้านการเรียนรู้ ซึ่งสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาครูในด้านการจัดการความรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ทำให้ทราบความแตกต่างของการจัดการความรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ตามตัวแปรวุฒิการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์การเป็นครู และการได้รับการอบรมการจัดการความรู้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง พัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหา ประชากร กลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่จะศึกษาไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา การจัดการความรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ตามกรอบแนวคิดของบุญดี บุญญากิจ และคณะ (2548 : 54) ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการจัดการความรู้ 7 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านการค้นหาความรู้
- 1.2 ด้านการสร้างและแสวงหาความรู้
- 1.3 ด้านการจัดการความรู้ให้เป็นระบบ
- 1.4 ด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้
- 1.5 ด้านการเข้าถึงความรู้
- 1.6 ด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้
- 1.7 ด้านการเรียนรู้

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 จำนวน 1,850 คน จากโรงเรียนทั้งหมดจำนวน 139 โรงเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 329 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 139 โรงเรียน ได้จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane (1973) อ้างถึงใน ผ่องศรี วาณิชยศุภวงศ์, 2546 : 104) แล้วใช้วิธีสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างมีสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยเทียบสัดส่วนจากประชากร เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากแบบไม่คืนกลับ (Without Replacement)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

3.1.1 วุฒิการศึกษา จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

- 1) ปริญญาตรี
- 2) สูงกว่าปริญญาตรี

3.1.2 วิทยฐานะ จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

- 1) มีวิทยฐานะ
- 2) ไม่มีวิทยฐานะ

3.1.3 ประสบการณ์การเป็นครู จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1) 1-10 ปี
- 2) 11-20 ปี
- 3) 21 ปีขึ้นไป

3.1.4 การได้รับการอบรมการจัดการความรู้ จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

- 1) ได้รับการอบรม
- 2) ไม่ได้รับการอบรม

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

3.2.1 การจัดการความรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ซึ่งมีกระบวนการจัดการความรู้ 7 ด้าน ดังนี้ (บุญดี บุญญากิจ และคณะ, 2548 : 54)

- 1) ด้านการค้นหาความรู้
- 2) ด้านการสร้างและแสวงหาความรู้
- 3) ด้านการจัดการความรู้ให้เป็นระบบ
- 4) ด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้
- 5) ด้านการเข้าถึงความรู้
- 6) ด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้
- 7) ด้านการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัยไว้ดังนี้

1. การจัดการความรู้ หมายถึง การแสดงออกถึงการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ หรือความมุ่งหวัง เพื่อการปฏิบัติงานในเรื่องเดียวกัน หรือทีมงานที่ทำงานร่วมกัน แล้วมีการจัดการตามกระบวนการอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับประมวลความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ทั้งความรู้ชัดแจ้งและความรู้โดยนัย เพื่อนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ในการปฏิบัติงาน ตามขั้นตอนกระบวนการ 7 ด้าน คือ 1) ด้านการค้นหาความรู้ 2) ด้านการสร้างและแสวงหาความรู้ 3) ด้านการจัดการความรู้ให้เป็นระบบ 4) ด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้ 5) ด้านการเข้าถึงความรู้ 6) ด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้

และ 7) ด้านการเรียนรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

1.1 ด้านการค้นหาคำรู้ (Knowledge Identification) หมายถึง การปฏิบัติงาน
ในการศึกษาวิจัยทัศน ฟันชกิจ และเป้าประสงค์ขององค์กร เพื่อสร้างความเข้าใจให้ไปสู่เป้าหมาย
เดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้ดำเนินการบริหารจัดการความรู้ไปในทิศทางเดียวกัน วิเคราะห์รูปแบบและ
แหล่งความรู้ที่มีอยู่ เพื่อใช้ความรู้ดำเนินการให้บรรลุเป้าประสงค์ขององค์กร ของครูโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

1.2 ด้านการสร้างและแสวงหาคำรู้ (Knowledge Creation & Acquisition)
หมายถึง การปฏิบัติงานในการศึกษาเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ขวนขวยหาคำรู้จากแหล่งต่าง ๆ
ที่กระจัดกระจายทั้งจากภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อจัดการข้อมูลและคำรู้ให้ตรงกับ
ความต้องการของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี
เขต 1

1.3 ด้านการจัดการคำรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Organization) หมายถึง
การปฏิบัติงานในการจัดระบบการวาง โครงสร้างคำรู้ จัดเก็บคำรู้ประเภทต่าง ๆ ให้เป็นระบบ
เพื่อความสะดวกต่อการค้นหาและนำคำรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ง่ายยิ่งขึ้นของครูโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

1.4 ด้านการประมวลและกลั่นกรองคำรู้ (Knowledge Codification and Refinement) หมายถึง การปฏิบัติงานเพื่อการจัดการปรับปรุงรูปแบบเอกสาร คำรู้ชนิดต่าง ๆ
ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กร มีการเรียบเรียงให้ทันสมัยและตรงกับความต้องการของครู
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

1.5 ด้านการเข้าถึงคำรู้ (Knowledge Access) หมายถึง การปฏิบัติงาน
เพื่อศึกษาวิธีการต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ใช้คำรู้สามารถเข้าถึงคำรู้ที่ต้องการ ได้ง่ายและสะดวก ตรงกับ
ความต้องการในการเลือกข้อมูลที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

1.6 ด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนคำรู้ (Knowledge Sharing) หมายถึง
การปฏิบัติงานในการจัดรูปแบบเผยแพร่คำรู้ ทั้งที่เป็นคำรู้ที่เด่นชัดในรูปแบบเอกสาร
และคำรู้ที่ซ่อนเร้นในตัวคน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดคำรู้จากคนสู่คนของครู
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

1.7 ด้านการเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การปฏิบัติงานเพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาและปรับปรุงให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัดปัตตานี ที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอยะหริ่ง อำเภอปะนาเระ และอำเภอหนองจิก

3. โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนของรัฐที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 และระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6

4. ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

Prince of Songkla University
Pattani Campus